

A 26338

**Kleines
estnisches Gesangbuch**

zusammengestellt von

P. P. Buč

Herrnhut, 1917.

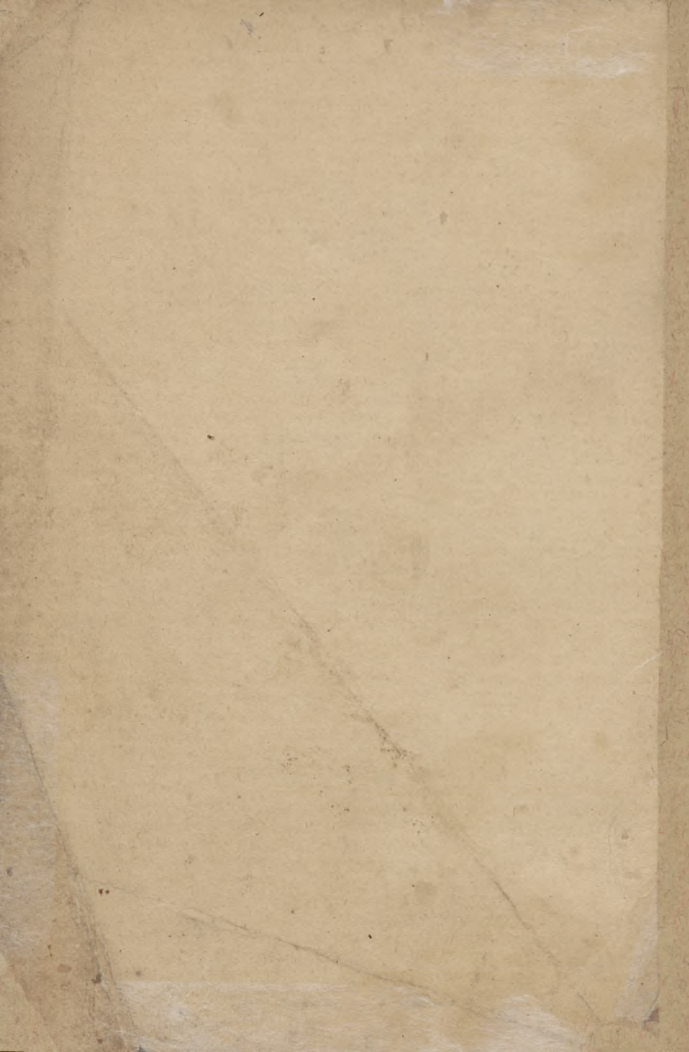
Weite lauluraamat

lokkupannud

õp. **P. Buč**

Herrnhutis, 1917 aastal.

A 25338

Kleines
estnisches Gesangbuch

zusammengestellt von

P. P. Buck

Herrnhut, 1917.

Weike lauluraamat

kokkupannud

õp. P. Buck

Herrnhutis, 1917 aastal.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.
Keinen hat Gott verlassen.

1. Ei Jumal neid wõi jätta, Kes teda otsiwad, Kõik wiha, waen ja häda Neil õnneks tulewad, Ta kaitseb omad heldest', Neid wiimaks ülendab, Et neile kasu kõigest Küll siin ja taewas saab.

Sest tahan appi hüüda Ma oma Jumalat, Ta poole kindlast' hoida, Kui hädad waewawad. Ma palun teda wäga, Et annaks kannatust! Ta parandab kõik wiga Ja pöörab ahastust.

Kõik rifust, auu ja wara, Mis kalliks peetakse, Kõik seda põlgan ära, Sest mulle see ei jää. Mu wara on seal taewas, Kus Jeesus Kristus on, See on ka kõiges waewas Mu perl ja kallis kroon.

Omäl wiisil.
Bon Gott will ich nicht lassen.

2. Ei lahku mina sinust, Sest ainsast Jumalast, Sest ja ei lahku minust, Sa saadad wägewast' Mind teele järgeste, Sa waatad minu peale Ja kuuled minu palwet, Sa aitad heldeste.

Kui lõpeb ära minult Kõik ilma abi teal,
Siis saan ma abi sinult, Sull on üks helde
meel; Sa aitad häda seest, Sa peastad patu
häbist Sa aitad kurjast tõwest, Sa hoiad
surma eest.

Su peale mina loodan, Kui häda, waew
on käes, Ma sinust abi ootan, Mu Jumal,
abimees; Su hoolets annan ma, Ma annan
kõik su kätte, Mis mina võtan ette, Ka ihu
hingega.

Omäl wiisil.

Ber nur den lieben Gott.

3. Kes Jumalat nii lasseb teha, Kui tema
tunneb ülewelt, Ei Jumal temast äralähe, Et
temal küll on häda teal; Siis sina usku
tunnistad, Kui hädas usud Jumalat.

Mis sull sest suurest murest abi? Mis
kasu annab kurwastus? Sa läed küll wanaks
mure läbi, Ei lõpe sinu wiletsus. Kui sina
liiast' muretsed, Siis enam waewa kaswatad.

Kõik olgu nii, kui Jumal tahab, Kes kõige
asja tegija: Kui tema sinu osa jagab, Nii pead
rahul olema. Küll Jumal teab selgeste, Mis
tuleb tarwis kõigile.

Siis võta wiimselt see hea nõuu: Tee tööd ja palu Jumalat, Ka anna lauldes temal' auu, Kui sina kurja kannatad. Kes Jumalast ei tagane, Ei Jumal seda unusta.

Omal wiisil.
Was mein Gott will, das.

4. Kõik sündku ikka nõnda mull', Kui Jumal tahab taewast. Ta tahtmine on õige küll, Meid peastab kõigest waewast. Kui usume Ja loodame Siin tema peale kindlast', Siis amitab Ja finnitab, Ei karista meid liiast'.

Mu finnitus, rõõm, lootus ka On Issand Jumal ise; Sest tahan kannatusega Heal meelel kanda risti! Mis tõutab, Küll täide saab, Kõik juuste karwu armab; Mind kaitseb küll, Kui häda mull, Ja ikka appi tõtab.

Mu armas Õnnistegija, Mind tüwa alla võta, Kui kurat tuleb kiusama, Siis mulle appi tõta. Ma palun sind, Oh! aita mind, Mu Jumal, kõiges waewas. Irm otsa näeb, Su sõna jääb, Mu elu olgu taewas.

Wiisil: Ma püüan kõigest hingest.
Befiehl du deine Wege.

5. Mis waewab sinu südant, Mis iial nõuad
sa, Sell', kes on meie Issand, Kõik hoolets
anna sa, Kes pilwid, taewast, tuuli, Kõik hästi
walitseb; Küll igal ajal tunned, Et su eest
muretsheb.

Sa pead Issa uskma, Siis käsi hästi käib,
Ja tema peale waatma, Su töö siis forda
läeb. Ei aita liiad mured, Ei maksa kurb-
duski, Sest Jumal tahab palwid, Siis aitab
heldeste.

Sa, armas Issa, tead, Mis kahjuks tuleb
meil', Su lastele kõik sead, Mis hea ja tarwis
neil'; Mis sina ette võtad, Kõik teed sa wäge-
wast', Su meele pärast tõtad Kõik teha usinast'.

Kõik võid sa, Issand, teha, Sest sull on
rohke nõu; 'Su töö on hästi näha, Su wiis
on selge au. Kes juudab wastu panna, Kui
oma lastele Kõik abi tahad anda Siin hädas
rohkeste?

Kõik tema hoolets anna, Sest ta kõik
targast' teeb; Siis saad sa imeks panna, Kui
see kõik forda läeb, Mis tema tõutanud, Ja

targa nõuuga See, mis sind furvastanud,
Wõib pea fauta.

Wiisil: Müüd hing'wad inimesed.
In allen meinen Taten.

6. Nii sündku minu asi, Nii käigu minu käsi,
Kui Jumal ise teeb: Kui tema muret kannab
Ja ise nõuu mull' annab, Küll siis kõik hästi
forda läab.

Ei minu töö siin kõlba, Kõik minu waew
on ilma, Ei maksa minu nõu; Nii olgu, kui
ta tahab, Kui tema osa jagab, Sest olgu
temal' üksi au.

Ma tema peale loodan Ja teda meeles
pean, Kes hoiab kurja eest; Kui aga teda
kardan, Ta sõna mööda elan, Siis pole häda
elades.

Kui magama ma lähen Ja jälle üles=
tõusen, Kus olen iialgi, Küll hädas, wilet=
suses, Küll waesuses ja tõwes, Saab temast
rõõmu hingle.

Siis ole, süda, rahul; Mis iial juhtub
sinul', Siis ära muretse; Sest sinu Isa
taewas Teab nõuu küll kõiges waewas, Suur
nõu on temal tõeste.

Omal wiijil.

Harre, meine Seele.

7. Dota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Ta on peastija. Dö wististe Læb sull' koidule, Talwe järel tuleb kuldne kewade. Murede marus ja häda sees On sul warjuks Sumal, truu abimees.

Dota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Ta on paestija. Kui langeb kōif, Sul on warjupait, Kängem kui su kaitaja pole laente käif. Tema on ju aitja su häda sees. Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Omal wiijil.

Warum sollt' ich mich denn.

8. Miks mu süda ennast waewab? Mull on ju Teesuke! Kes mult teda wõtab? Kes mind keelab taewa saamast? Sumala Pojaga Ujus elan kindlast'.

Kui ma sattun wiletsusse, Eht on mull Häda küll, Ei saa kurwastusse; Kes mind paneb risti kandma, Teab ka, Kuida ta Peab abi andma.

Issand, sind ma tüdan kõigest', Oled mu, Mina su Oma olen järgest'. Mina jään ka

sinu omaks, Sest et mind Werega Otnud omaks orjaks.

Minu oma oled sina, Jeesuke, Sinusse Kinni hakan mina. Sind ei ial mina jäta, Saada ja Mind, kus ma Wõin su juure jääda.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.
Laß mich dein sein und bleiben.

9. Oh jäta mind su omaks, Truu Õnnistegija!
Et ühtegi mind pööraks Su sõnast, hoia sa!
Ka selges õpetuses Mind kaitse kindlaste, Siis
siin ja ka seal taewas Sind tänan rõõmsaste.

Omaj wiisil.
Stark ist meines Jesu Hand.

10. Tugewad on Jeesu käed, Need mind igaweeste hoidwad, Kui kõik sõbrad lahkuwad Ja mind ükski maha jätwad, Ei mu Jeesus lahku m'ust, See on minu kindel troost.

Mõistab hukka waenlane, Kristus on mind õigeks mõistnud; Riisab kurat kurjaste, Jeesus teda ära wõitnud: Tema kostab minu eest, See on minu kindel troost.

Ei mind ükski wägi wõi Tema armust lahutada; Tema sõna räägib nii, Kes wõib

jelle wastu panna? Ei ta iial lahku m'ust,
See on minu kindel troost.

Omal wiisil.

Ein' feste Burg ist unser Gott.

11. Üks kindel linn ja warjupaik On meie
Jumal taewas, Ta hoiab meid kui kilt ja
mõõk Ja aitab kõiges waewas, See wana
waenlane On küll nüüd wihane; Suur wägi,
kawalus On tema tugewus; Ei ükski saa ta
wastu.

Ei aita meie nõu ja töö, See on küll pea
lõpnud. Üks mees on wõitlemisele Meil
Jast appi tulnud. Kas tunned seda meest?
Ta nimi: Jeesus Krist! See Issand suurest
wäest, See ainus Jumal tõest', Wõit tale
peab jääma.

Kui oleks ilm täis kuratid, Kes tahaksid
meid neelda, Ei karda meie kedagi, Eks Jumal
wõi neid keelda? Maailma wüerstil weel Küll
tuge wiha meel, Ei siiski wõimust tal, Sest ta
on fohtu all, Üks sõna rõhub teda.

Eks meile sõna seisma jää, Et turtfugu
nad wihast? Ei Jeesu kirik hukka läe, Mis
alustud ta Waimust. Kui wõtwad meie käest

Muu, ihu, last ja naest, Et mingu igawest!
Si saa nad kasu sest, Ta riik peab meile
jääma!

Omaj viijil.
Allein Gott in der Höh'.

12. Mu, kiitus olgu igawest Kolmainu Jumalale, Et tema suurest heldusest Meid awitanud jälle. Meist meelehea on Jumalal', Suur rahu põlw on taewa all, Kõik waew on otsa saanud.

Sind, Isa, meie kiidame Sa palume sust abi, Kes pead üles targaste Kõik oma sõna läbi: Su wägi, see on otsata, Mis tahad, peab jündima, Sa oled kaunis Issand.

Oh Jeesus Inniistegija, Kes Isast tulid taewast, Meid tahtsid sina lepita Sa peasta ära waewast. Ma palun kõigest jündamest Sind, kallist waga tallekest, Oh! anna meile armu.

Oh püha Waim! ja abimees, Sa rõõmutaja taewast, Meid hoia kurja Waimu eest, Et Jeesus peastis waewast Meid oma kallil surmaga, Seepärast seisab lõpmata See peal ka meie lootus.

Omal wiisil.

Dir, dir, Jehova! will ich.

13. Sull', sull', Jehoowa! tahan laulda, Muud Jumalat ei ole sinuta. Mu laulu wõta, Issand, kuulda, Oh aita oma waimu wäega, Et seda teen siin Jeesu nime sees, Siis maksab see ta läbi sinu ees.

Mind, Isa! tõmba Poja juure, Et Poeg mind jälle tõmbaks sinule, Et elaks mu sees waimu mure, Head meelt ja mõistust annaks minule, Siis ma su rahu tunnen eneses Ja mängin sulle lauldes südames.

Omal wiisil.

Sollt' ich meinem Gott nicht.

14. Eks mu kohus tänu teha Jumalale ilma peal? Seist ma saan küll kõigest näha, Kui nii helde tema meel. Pole muud kui armas süda, Mis on tema waimu sees, Et neid hoiab kannates, Kes siin auustawad teda. Neg kõik asjad lõpetab, Jumal ikka armastab.

Nii kui kottkas pojad katab Oma kahe tiiwaga, Nõnda ka mind Jumal katab Kõikipidi armuga; Kui sain ema ihus loodud, Shu, hinge andis mull', Ja ka pärast toidust

küll On mu kätte rohkest' toodud. Neg kõik
asjad lõpetab, Jumal ikka armastab.

Ei ta Poeg nii kalliks ole: Mu eest
annab teda ta, Et ta pidi põrgu tule
Kustutama werega. Oh need armu süga-
wused! Kuida wõib mu nõder meel, Ehk ta
usin küll on teal, Mõista kõik neid armastusi?
Neg kõik asjad lõpetab, Jumal ikka armastab.

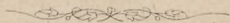
Oma Waimu õigeks saatjaks Tema annab
sõna sees, Et ta mulle juhatajaks Oles, kui
on häda käes; Et ta minu südant täidab
Püha, kalli usuga, Mis teeb surma kaduma
Ja ta põrgu finni kõidab. Neg kõik asjad
lõpetab, Jumal ikka armastab.

Kui ma magan, tema mure Walwab,
finitab mu meelt, Et ei sure patu sisse;
Ikka tunnen armu sealt. Kui mu Jeesus
poleks tulnud Ega mind nii juhatand, Ei
ma oleks abi saand, Kui mull häda kätte
tulnud. Neg kõik asjad lõpetab, Jeesus ikka
armastab.

Nii kui isa muret kannab Igauhe lapse
eest, Ehk ta wahest hirmu annab Neil', kui
eksiwad ta käest: Nõnda wõtab minu Jeesus

Kannatada minuga, Ei ta raiu mõõgaga;
Witsa hirm on tema nuhtlus. Neg kõik
asjad lõpetab, Jeesus ikka armastab.

Et nüüd Jeesu armastusest Pole otja
nähagi, Sest ma palun alanduses, Isa, kui
su lapsuke: Tee, et wõin sind auustada
Kõiges omas elus tõest', Dõd ja päewad
kõigest wäest, Kunni saan sind auustada Ja
sind kiita südamest Teises ilmas igawest'.

Wiisil: Kes Jumalat nii laiseb teha.
Ich habe nun den Grund.

15. Nüüd olen mina põhja leidnud, Mis minu
anfrut finnitab, Mu Jeesu haawus, kes on
heitnud Mu peale armu, mis mull' saab;
See põhi ikka kindlaks jääb, Kui maa ja
taewas hukka läeb.

Ta halastus on usu põhi, Mis ei wõi
äramõelda; Need armu käed on ikka lahti,
Mis patusele pakub ta! See hale süda järgest'
feeb, Kas tuled, tulemata jääb.

Ei meie pea hukka saama; Meid Jumal
tahab aidata. Saks tuli Boeg meid lunas=

tama, Läks taewa, mei' eest palub ta. Ta
hüüab mind nüüd alati, Et lahti teeksin
jüdamene.

Oh põhjatu arm, mis kõik patud On
Jeesu surmas neelanud! Sa patu haavad
finni seud, Sa hukkamõistmist feelanud; Et
Jeesu veri lõpmata Nüüd hüüab: Isa,
halasta!

See põhja peale nüüd jään mina. Sa
funni elan ilma peal, Ma arwan, teen ja
mõtlen senna, Üks liige funni liigub teal;
Küll igawest' siis laulan ma: See halastus
on põhjata.

Wiisil: Jeesus tee, et sinu haavad.
Weg, mein Herz, mit dem.

16. Süda waene! ära mõtle: Ei ma enam
õndsaks saa! Eks ei püha firi ütle: Sumal
tahab õnnista. Oled ja hõel, pöörane, Sumal
on hea, kohtlane; Oled ja küll surma teenind,
Mra karda, peastja sündind.

„Kii kui elan, ei ma taha Sinu, hõela,
hufatust, Waid et pöördes jätaid maha Patu
tööd ja wallatust.“ Sumal tunneb rõõmu sest,

Kui hõel peaseb furjusest; Ühte ainuist ei ta
taha Dmasti karjast kantada.

Ei mõi lambur kadund talle Hoolega nii
otsida! Sumal on nii väga hale, Et ta
suure murega Tagandub tallekest, Mis on
lahkund tema käest, Kes nüüd tema juure
jõuab, Hingele ta rõõmu nõuab.

Wiisil: Jeesukest ei jäta ma.
Jesús nimmt die Siinder an.

17. Jeesus kutsub patusiid Ja neid heldest',
wastuwõtab! Kuulge rõõmu sõnumid Kõik,
kes ekji=teele tõttand. Siin on, mis neid aitab
nüüd: Jeesus kutsub patusiid!

Armumäärt ma polegi; Siiski on ta
omas sõnas Tõutanud kindlaste, Kui ta
hooleks hing end annab: Armu uks on lahti
nüüd, Jeesus kutsub patusiid!

Kadund lammast karjane Otsib väga
hoolest' taga; Enam püüab Jeesuke, Mis on
ekjind, kätte saada. Oh et kõik nüüd tuleksid!
Jeesus kutsub patusiid.

Tulge siis, oh patused! Tulge, furwad
hinged, fermeist! Jeesus kutsub kõik ja teeb

Teid ka Iha lapsiks heldest'; Ei ta põlga
kedagi! Jeesus kutsub patuſid.

Kurb ja haige tulen ma, Tunniſtan kõik
patu wiga; Oh mu Õnnistegija, Anna ſinult
armu leida! Kuulen rõõmsaid sõnumid:
Jeesus kutsub patuſid.

Jeesus kutsub patuſid, Ta on mindki
wastuwõtnud, Muile ka, kes nutwad ſüüd,
Taewa ukſe lahti jätnud. See peal elan,
ſuren nüüd: Jeesus kutsub patuſid!

Wiiſil: Jeesus, ſurma ärawõitja.

Jesus, der du meine Seele.

18. Jeesus! peaſtnud oled ſa mind Oma falli
ſurmaga Kuratist, et peaſin mina Lahti ſur-
maſt, patuſt ka. Seda ſinu pühad sõnad
Mulle jelgeſt' teada andwad. Jeesus, ole abiks
weel Mulle nüüd ſiin ilma peal.

Jeesus! ſa mu wõlad oled Maksnud oma
werega. Lunastaja, tee, et tuleb See mu
õnnistufeſs ka, Et ſa piitſa haawu tundſid,
Kristi peal mu patud fandſid, Oh ſiis kauta
kõik ſüüd, Et jään ſinu omaks nüüd.

Mina uſun, Iſſand! aita, Mina nõder
palun ſind, Oma rammuga mind täida, Kui

patt, surm siin kiusab mind. Sinu armu
mina ootan Ja sind näha saada loodan,
Kallis Jeesus, igawest' Pärast asu wõitlemist.

Omal wiisil.
Nus tiefer Not schrei' ich.

19. Su poole, Isjand, südamest Ma tõstan
oma heale, Mind peasta patu häda seest Ja
halasta mu peale! Sest, kui ja tahad armata
Kõik wõlgu, mis mull teadmata, Kes siis ju
ees wõib seista?

Su ees ei maksa muud kui arm, Kõik
patud andeks anda; Kõik meie töö on tühi
põrm, Kes wõib ju wiha fanda? Su ees
kes wõib küll juurusta, Waid peame kõik hir-
numa Ja elama ju armust.

Seepärast sinu peale nüüd, Mu Sumal,
mina loodan, Mu südames muud ühtegi, Kui
et just abi ootan; Mis sinu sõna tõutab,
Mis minu hinge rõõmustab, See peale olen
julge.

Ehk jina kaua wiivitad, Mu hädas appi
tulla, Veel usun ma sind, Sumalat, Ja tahan
julge olla, Nii kuida usklik Israel, Kes sünnib
waimust ülewel Ja Sumalat veel ootab.

Eht suur küll meie süü ja patt, Mis sinu vastu tehtud, Meid siiski sina armastad, Sa saab ju abi nähtud. Sa oled õige karjane, Kes sõnast ja ka teust hea; Meid peasta kõigest patust!

Wiisil: Ma tahan jätta maha.
Ist Gott für mich.

20. Kes võib mind hukka mõista, Kui Jumal on mu poolt? Kes tahab vastu seista, Kui tema kannab hoolt; Kui tema armu wari Mu ümber järgeste, Mis wihameeeste fari Võib teha minule?

Nüüd tean ja usun seda Sa kiidan julgeste, Et heldemat fui teda Ei ole tõeste Sa et ta igas asjas Mu ustaw abimees Sa et ta kõiges hädas Nüüd seisab minu ees.

Sa selle usu põhi On Kristus ja ta arm, Ei ma siis karta tohi, Ei eksita mind hirm. Ma ise küll, mu elu Ei kõlba kuhugi, Mis Kristus annud mulle, See maksab alati.

Ei inglid ega wallad, Ei kõrgus, sügawus, Ei meelehea, ei häda, Ei hirm, ei ahastus, Ei ütski asi, olgu See suur eht weike ka, Mind sinu armu jülest Ei pea kiskuma.

Omäl wiisil.

Es ist das Heil uns kommen.

21. Kõik kallid hinge õnnistust Saab selgeist armust jellel', Kes tunneb oma rumalust Ja loodab Jeesu peale; Ust aitab meid siin üksiine, Ei maksa meie oma töö, Sest Jeesus on kõik maksnud.

Wiisil: Su hing, oh Jeesus, tehku mind.
Christi Blut und Gerechtigkeit.

22. Kristuse weri, õigus ka, See minu auu kuub on, et ma Ses kõlban Jumalale nüüd Ja kui ma taewa lähen siit.

Jeesus on minu Issand nüüd, See püha Tall, kel pole süüd. Kes ristis furnud minu eest; Ma usun seda südamest.

Et tema weri, usun ma, On ülem wara otjat.; Kõik armu täius tuleb sest, See maksab taewa igawest'.

Ma usun, et, kes pattu teind Ja hukka pidi nõtma, Kõik lunastud on igawest' Ja makstud iga hinge eest.

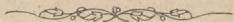
Oh Jeesus! ole kiidetud, Et oled lapsets jündinud, Mind lunastand ja ilmamaa Nüüd oma were hinnaga.

Omal wiisil.

Mein Heiland nimmt die Sünder an.

23. Mu Jeesus wõtab patused Siin ilmas armulifult wastu Ja armust ka süüalused, Kes abi kufagilt ei leia, Ei taewast kõige ingli wäest, Ei maa pealt inimeste käest, Waid nutwad oma häda orus Ja nõudwad armu omas patus. Neil jaadab Jeesus sõnumid: Et wastuwõtab patused!

Siis tulgu nüüd, kes patune Ja patust püüab lahti saada, Weel Jeesu juure rutuste; Ta kedagi ei tõuka ära! Kuis tahad olla hooleta Ja hufka minna meelega? Oh mõtle, rumal inimene, Ja ära põlga seda õnne! Waat': Jeesus tuleb ka weel nüüd, Et wastuwõtab patused!

Omal wiisil.

Mir nach, spricht Christus, unser Held.

24. Mu järel', hüüb Jeesuse, Kõik ristirahwas käige! Maailma ärasalgage, Mu armufutsmist fuulge; Ka oma risti fandke teal Ja käige minu jälge peal.

Ma olen valguis jellele, Kes mind siin tagandub; Ei pimeduses komista, Kes minu juure jõuab. Ma püha elu õpetan Ja taewa teele juhatan.

Kui teile raste, käin ma eel Ja teie tõrvas seisn; Ma murran teed ja võitlen weel Ja teie krooni hoian. Laiß sulane, kes seisma jääb, Kui tema Issand sõtta läeb.

Siis mõttem jelle elu sees Kõik risti rõõmsast kanda Ja Jeesu järelkäimises Ta hoolets ennaß anda. Kes võitlewad siin tema wäes, Neil taewas elukroon on käes.

Omal wiisil.

Ringe recht, wenn Gottes Gnade.

25. Võitle hästi, kui sind Jumal Tõmbab oma armuga, Et su waim võiks raskest koormast Üsna lahti peaseda.

Wõitle, küll on wäraw kitsas, Waewaline elutee; Mis sind kinni peab ilmas, See ei saada taewale.

Wõitle palwes, õhtamises Wäsimata, lõpmata; Wõida ära usinuses, Eõdi vööd ja päewad ka.

Omal wiisil.

Eins ist not, ach Herr.

26. Üks on tarwis, armas Jumal! Seda mõistma õpeta, Ja mis armastan ma rumal, Tühja aga olema. Sest et see mu südant siin piinab ja waewab Ja ükspäinis muret ja kurvastust annab; Kui aga see ühe saan, siis see on mull' Küll õndsam ja parem kui ilm, mis on sull.

Omal wiisil.

Eines wünsch ich mir.

27. Ühte asja ihkan üle kõige, Ühte rooga alati, Saan ma see, siis nutuorus õige Õndsalt käin ma otsani, Ühtelugu olla tema ligi, Kelle palgelt jooksis were higi, Kui ta heitles ägedast Juues Sja karikast.

Surmani mull', Jeesus, jäägu weele Minu süü ja sinu arm! Kui just olin pöörnud efsiteele Ja mu hinge täitis hirm, Siis sa hoolkast otsisid mind üles Ja mind kandsid koju omas süles Ning mind omaks ostsid sa Kalli were hinnaga.

Minu sinu, sina minu oma! Ütle see peal' aamen ja, Ja seks mulle oma armas

nimi Südamesse kirjuta! Sinuga kõik teen
ja maha jätan, Su sees elan, su sees ilmast
tõttan: Seda tehkem ühtlasi Tõeks surma
tunnini!

Omal wiisil.

Jesu, komm doch selbst.

28. Jeesus, tule minule, Jää mu juure jär-
geste, Tule hinge peastia, Kõige parem sõber ka.

Tuhat furd sind himustan, Kõik muud
rõõmu teutan, Tuhat furd ma õhkan ka:
Jeesus! Jeesus! tule ja.

Wiisil: Jeesus, tule minule.

Keine Schönheit hat die Welt.

29. Kõigeist ilust ilma peal Jeesus ilusam on
weel. Temast ilm kõik ilu saab, Teda mulle
ilmutab.

Jeesus, võta omaks mind, Et ma usus
tunnen sind; Minu waimu walgusta, Siis
ma näen sind lõpmata.

Omal wiisil.

Schönster Herr Jesu.

30. Kaunis on Issand, Ilma Lunastaja,
Jumala ja Maarja poeg! Mull' oled
armas, Mull' oled kallis, Sa minu hinge
rõõm ja õnn.

Kõik, mis on ial Taewas ja maa peal,
On kõik loodud sinu wäest. Kõik sind kiidawad,
Kõik sind tänawad, Sa kallid, armas Jeesuse.

Jeesus, sa oled küll Nüüd taewas ülemel
Pühadest inglitest auustud. Meiegi julgeme
Tulla ju palwele, Oh waata heldest' meie peal.

Kui ükstord suren, Su juure tulen Siis,
kallid Issand, rõõmuga: Eht lõhkeb süda, Sest
pole häda, Sa aitad siis ka armuga.

Omaj. wiisil.

So nimm denn meine Hände.

31. Oh wõta mind, mu Jumal, kae kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse. Ei
juuda üksi astu ma sammugi, Sest siruta
mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata, Seal
rõõmus, waewas lae mind puhata. End
sinna ära peita las' oma last, Kõik muret ju
peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru ju armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, kae kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Omäl wiisil.

Ach! was sind wir ohne Jesum.

32. Oh! kui waesed, waewalised Oleme
Jeesuseta, Nõdrad ja ka hädalised, Armas
Jeesus, halasta! Meie waeste peale waata,
Armust meile abi saada.

Sinu wäe Waim, oh Jeesus! Andku
meile wäge ka; Et ju meele pärast meie
Järgest' wõime elada, Walmista meid, armas
Jesand, Kõlbawaks tee meie siidant.

Omäl wiisil.

Meinen Jesum lass' ich nicht.

33. Jeesukest ei jätta ma, Et ta mu eest
poodud risti; Gest mu tohus hakata Temasse,
kui tatjas kinni: Ta mu elu, walguš ka,
Jeesukest ei jätta ma.

Ei ma jätta elades Jeesust, kunni maa
peal elan; Ta peal loodan südamēs, Roguni
ta oma olen: Kõik meel käib ta peale ka,
Jeesukest ei jätta ma.

Lõpfu kuulma, maitsemine, Lõpfu tundma,
nägemine, Lõpfu ära haistmine, Tulgu wiimne
tunnifene; Kui ka lähen surema, Jeesukest ei
jätta ma.

Ei ma jäta teda ka Siis, kui jaan ta pale ette, Kus kõik õiged rõõmuga Saavad usu palga kätte; Rõõm on, kui näen teda ka, Jeesusest ei jäta ma.

Minu hing ei himusta Ei maailma ega taewast! Jeesu walguist tahan ma, Kes mind peastis kohtu waewast, Lepitas mind Isaga, Jeesusest ei jäta ma.

Ei siis Jeesust jäta ma, Hoian ikka tema poole. Jeesus saadab lõpmata Mind ka oma elu jõe. Onnis on, kes ütleb ka: Jeesusest ei jäta ma.

Wiisil: Kes Jumalat nii laiseb teha.

Was gibst du denn, o meine.

34. Mu hing! mis annad Jumalale? Kes kõik jult' annab igapäe, Ets tule ühtegi su meele, Mis armas oleks temale! Oh anna jüda temale, See on ta meele järele.

Mis on ta päralt, seda ihkab; Kell' tuleb anda jüdame? Ei kõhnale, kes elu wihtub; Kus ta on, seal ou põrgu piin. Ütspäinis sulle tahan ma, Mu Jumal, jüdant ohwrida.

Siis võta nii, kui tahad, ohwriks Mu meel, mis jina uueks teind, Mu jüda palgaks,

armsaks saagiks, Et see eest oled waewa näind ;
Ma annan seda keelmata, See on ju oma,
makstud ka.

Et's jellel tuleks südant anda, Kes omaga
mind rõõmustand? Sull wõin ma armu
nime panna, Kes jurmani mind armastand.
Mu meel, ju meel, üks olgu see, Jää mulle
ja, ma sinule.

Omal wiisil.
Ich bete an.

35. Ma kummardan sind, armu wägi, Mis
Jeesuses end ilmutand, Ma astun armastuse
ligi, Mis põrmu peale halastand! Mu oma
mõte ära taub Ja armu merde üksi waub.

Kui wäga ja mind armastanud Ja kuis
ju süda nõuab mind! See imearm mind
äratanud, Et minu hing ka ihkab sind. Mu
sees ja asu, armu wõimus, Et wõjuksin ka
sinu waimus.

Oh Jeesus, oma püha nime Mu südamesse
kirjuta, Et sinu suure armu ime Wõiks hinge
sisse wajuda, Et sõna, töö ja terve elu Siis
kuulutaks ju nime ilu!

Wiisil: Mu elu Kristus ije.

Ach bleib mit deiner Gnade.

36. Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma armuga, Et pahareti furjus Meid kiusata ei saa.

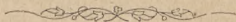
Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma sõnaga, Et sinu Waimu wõimus Meid täidaks rõõmuga.

Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma walgega, Sa kallid tõe selgus, Meid ikka juhata.

Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid õnnista, Sa jõudu, wäge waimus, Kõik seda kaswata.

Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid hoia ka, Et kurja waimu wõimus Ei ilmas wõitu saa.

Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma abiga, Sest tulgu meile truudus, Rõõm, usu julgus ka.

Wiisil: Armas Jeesus, awita.

Jesus, meine Zuversicht.

37. Jeesus, Õnnistegija, On mu lootus, kunni elan, Seda tean: temaga Mina wäga rahul

olen; Ehk küll surma hirmutus Mulle jaadab
ahastust.

Ühte olen temaga Igaweste kofku antud,
Oma usu käega Tema külge finnipandud, Et
surm mind ei hirmuta, Jeesusest ei lahuta.

Wiisil: Kes Jumalat nii laiseb teha.
Wer weiß, wie nahe mir mein Ende.

38. Küll minu surm wõib ligi olla! Neg
ära läeb, ots pea käe; Küll mullegi wõib
ruttu tulla Tu minu wiimne tunnike!
Jeesuse pärast palun ma: Mind aita õndsast'
lahkuda!

Kõik enne ööd wõib teiseks minna, Kui
oli wara homikul, Et siin maailmas elan
mina, On alati surm ligi mul. Jeesuse
pärast palun ma: Mind aita õndsast' lahkuda!

Ma mõtlen ikka otja peale, Mind, Isa,
aita, kui ta käe! Oh paranda mu meelt
weel ise, Mind heida Jeesu haarusse.
Jeesuse pärast palun ma: Mind aita õndsast'
lahkuda!

Surm tulgu mulle homme, täna, Ma
wõidan ära Jeesuses, Ta armu warjul seisan

mina, Ma hoitud tema were sees. Teesuse
pärast palun ma: Mind aita õndsast' lahkuda!

Omaj viisil.

Christus, der ist mein Leben.

39. Mu elu Kristus ise, Mu kasuks tuleb
surm, Sell' annan hingekese, Siis õndsast'
lahkun ma.

Ma olen võimust saanud Siin häda,
waewa sees, Et mind on lepitanud Mu
Jeesus, abimees.

Las' mind su külge jääda Kui usklik lap-
suke Ja elu nõnda seada, Et saan siit taewasse.

Kus alati võin kiita Sind, Kristus,
Isaga Ja pühal' Waimul' näita Suurt
auu lõpmata.

Viisil: Mu südamest ja meelest.

Ermuntert euch, ihr Frommen.

40. Oh ärka, usklik rahwas, Lampisid wal-
mista! Sest päewa walgus paistab, Öö
tuleb rutuga. Peig suure auuga Müüd sinu
juure rutab, Kesk öö ju ilma katab, Sest
walwa hoolega.

Omal wiisil.
Gott des Himmels und der.

41. Jumal, maa ning taewa Looja, Isa, Poeg ja püha Waim, Sina öö ja päewa tooja, Kuu ja päike on su loom. Sina, wäga kaitfia, Hoiad oma loome ka.

Mina astun sinu ette, Tänan sind nüüd südamest, Et mind oma armu kätte Dösel wõtnud kahju eest, Et ei kuri waenlane Saand mu peale wõimustfi.

Lase ööga mööda minna Minu kurja patu öö. Täta, Jeesus! lahti sina Omad haawad pärane; Ei ma majalt abi saa, Oma elu paranda.

Alita, et ma sinu poole Pööran nüüd ja järgeste, Hinge pärast kannan muret, Et ei mina wäriise, Kui seal suure auuga Rohut mõistma tuled ka.

Oma sõna järel' kääna Jse minu elu teed. Jeesus! walmista mind täna, Sinu auuks teha tööd: Kui ka mind ei awita, Siis mu töö on asjata.

Sinu kätte annan mina Oma ihu hingega; Meeled, mõtted, ja mis sina Mulle annud,

hoia ja. Issand! armu tiivaga Wõta ja meid faitšeda.

Käsi oma inglid tulla Kuratit siit ajama,
Et wõin ikka rahul olla, Wõta muret pidada:
Ja siis wii mind armuga Taewariiki elama.

Omal wiisil.

Wach' auf, mein Herz.

42. Mu süda! ärka üles Ja kiida Loojat lauldes, Kes kõik head meile annab Ja muret ikka kannab.

Kui magama ma heitsin, Siis furat wõttis waata, Et tema saaks mind neelda, Waid Jumal wõttis feelda.

Mu tööd las' forda minna Ja õnnista kõik sina; Ma annan sinu kätte Kõik, mis ma wõtan ette.

See õnn, see jäägu mulle, Mu süda hooneks sulle, Su sõna mind siin toitsu, Su juure taewa saatku.

Omal wiisil.

Nun ruhen alle Wälder.

43. Nüüd hing'wad inimesed, Mets, weiksed, linnukesed, Kõik ilm on magamas. Oh tõuse,

meel ja mõte, Nüüd üles, võta ette, Mis
Looja meele pärast on.

Mind tiiva alla võta, Oh, Jeesus, hästi
kata Mind kanapojukest, Kui kurat tahab
neelda Mind, lase inglid teelda: Mu laps, ja
jätta rahule.

Ka teil, mu armsad, olgu Hea töö, ja
ärgu tulgu Teil' häda waevajaks; Head und
teil' Jumal andku, Ta woodi ümber pangu
Teil' ingli väge kaitsiaks.

Wiisil: Su sõna meile kiinnita.

Ach bleib' bei uns, Herr Jesu Christ.

44. Oh Jeesus! meie juure jää, Sest kätte
jõuab pime töö, Sa oma sõna walguist ka
Meil' ära lase kustuda.

Sell wiimjel kurjal ajalgi Meid hoia usus
kindlaste; Su saakrament ja sõna heal Siin
olgu ikka puhas meil'.

Wiisil: Jeesus, tule minule.

Müde bin ich, geh' zur Ruh'.

45. Wäsiind olen, hingata Tahan ma, sest
uinun ka; Taewa Isa, hoia ja Mind nüüd
oma armuga.

Olen täna pattu teind, Efsituse tee peal
käind: Anna andeks armuga, Pese Jeesu
werega!

Minu jugulased kõik Hoi oma warju
all; Kõik, mis suur ehk weikene, Jäägu sinu
hoolele.

Haiget südant rõõmusta, Märgi silmi
kuivata; Efsijaid oh juhata, Paganaid ka
walgusta.

Omajärgil.

Der lieben Sonne Licht und Pracht.

46. Päikesel armas paistmine On õhtul ära-
lõpend; Ilm lähed magamisele, Tee, hing,
mis Jumal käsknud. Oh astu rõõmsaste
Nüüd usus palwele, Ja silmad, süda pööra
ja Nüüd Jeesu poole hoolega.

Omajärgil.

Jeesu, geh voran.

47. Jeesus, meie eel Kõik ja eluteel, Siis su
järel' wiibimata Kõik ilma kõikumata, Kõik
ja meid siit Kodumaale wiid.

Tuleb kannata, Siis meid kinnita. Meie kaebada ei tahta, Olgu põli tuigi paha. Wiimaks risti tee Wiib ju sinule.

Olgu oma piin Meile koormaks siin, Olgu waluks wenna häda, Mõnita meid kanda seda, Tee meid kõigiti Kindlaks otsani.

Ikka meiega Ole, Issand, ja! Sa kui kõrbest läbi käime, Mita, et kõik kanda võime; Oma koju wii Sa meid wiimati.

Wiisil: Arm, kes ja mind oled loonud.
Komm, o komm, du Geist.

48. Oh! ja elu Waim, meil' tule, Wägew Sumal igawest, Oma wäega meile ole Peast-jaks surma wõimusest; Tuleb sinust walgustus, Lõpeb ära pimedus.

Anna meile südamesse, Targal kombel elada, Kinnita meid wägewaste, Sinu tahtmiist tegema. Kes sind tunneb diete, Seda hoiad heldeste.

Õpeta meid eksituses Õigid jälgil otsima, Lase meid, kes rumaluses, Tõe tee peal kõn-dida. Anna, et saaks parandud, Mis on enne eksitud.

Tunnista meil' ise seda, Meid ju lapsed
olewad, Tuhata, kui juhtub häda, Isa peale
waatama. Kui nõu pundub kõigile, Siis hea
nõu on temale.

Kõiges waimu ahastuses Õhka sina meie
jees, Meie palwes, õhkamises Seisa ise meie
eest, Et saaks lootus finnitud, Palwe wastu-
wõetud.

Kui usk tahab nõdraks jääda, Pea seda
ülewel; Siis ei wõi ta wõimust saada Wana
furi waenlane. Küll ma olen julge teal Sinu
püha sõna peal'.

Saab siit ilmast ärajõuda, Tuleb wiimne
tunnife, Siis mu hinge wõta nõuda Oma
riiki heldeste, Seal on hinge rõõmuistus,
Kõigefallim pärandus.

Omal wiisil.

Die wir uns allhier beisammen finden.

49. Meie, kes siin ühes palwid teinud, Lööme
sinu peale käed, Jeesus, kofku, et sa surma
lâinud, Meile saatnud Waimu wäed. Üheks

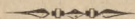
täheks, et sa heldest meelest Rõõmu tunnud
meie laulu healest, Ütle: „Namen“ —
armuga — „Rahu jätan teile ma!“

Omal wiisil.
Segne und behüte.

50. Önnista ja hoia, Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa, Jēsand, ja meid walgušta!

Igal ajal jäägu Sinu rahu meile, Oma
Waimu anna sa, Jeesuga meid ühenda!

Namen, Namen, Namen! Jeesu nime
kiitkem! Meie Jēsand oled sa, Esimene,
viimne ka!

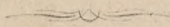

Palwed haawatutele ja haigetele.

Issand, minu Sumal, armas taewane Ija, halasta minu peale. Küll ma nüüd olen suures hädas ja walus. Mu keel on suulae külles finni ja mu weri peksab jootes, ja kuum walu küpsjatab mind ära. Oh Issand, ma ei oska rääkida, kosta sa ise minu eest õhkamistega, mis ei wõi wälja rääkida. Ma kirjendan sinu poole: ära jäta mind hädasse. Ka minu patud käiwad minu peale ja koormawad mu hinge. Issand, kes sa risti puu peal oled surunud, ja tunned mu häda ja ahastust; heida armu minu peale. Anna mulle oma ligioleniist tunda. Sa pidid kirjendama: Mu Sumal, mu Sumal, mispärast oled sa mind maha jätnud? Oh Issand! ma tunnen enese maha jäetud olevat; kofuta minu hinge, et ma seda uskuda saaksin, et sina mind elades maha ei jäta. Oh ma küll kodumaalt laugel pean kannatama, sina ei ole minuist laugel. Sa oled töotanud: mina teen sind tugewaks, mina aitan sind ka, mina

pean sind ka üles oma õiguse parema käega. Õssand, ma ei taha karta. Tee tõeks oma tõotus, aita mind. Namen.

Õssand, minu Õnnistegija, kes sa meid oled surmani armastanud! Ma tänan sind, et sa jeda armastust ka ristirahwa südamesse oled istutanud. Ma tänan sind, et ma kodumaalt kaugel inimesi olen leidnud, kes armastuse ja kannatusega mind põetavad. Õssand, anna mulle ka kannatust, et ma oskaksin vaikelt vastu võtta, mis sina peale paned. Ma tean, armas Õssand, et sul rahu mõtted on, et ka haiguse päewad mulle äratamiseks ja õnnistusteks peavad olema. Aita mind, et ma jeda õnnistust teaksin vaikelt oodata, et wiletsus ka minu juures saadaks kannatust, ja kannatus saadaks finnitatud meelt, ja finnitatud meel lootust, mis ei jäta häbisse. Sa kui sa mind oled alandanud, siis üsenda mind jälle; saada jälle terveise päiwi, et ma ka oma tööga sind wõiksin auustada! Namen.

Troosti ja kinnituse salmid, iseäranis kui hüda käes ja surm ligi on.

Ka siis, kui ma käin surma warju orus,
ei karda ma kurja, sest et sina minuga oled;
sinu kepp ja su sau, need samad trööstivad mind.

Laul 23, 4.

Ära karda mitte, mina olen sinuga; ära
waata enese ümber, mina olen sinu Jumal.
Mina teen sind tugewaks, mina aitan sind ka,
mina pean siud ka üles oma õiguse parema käega.

Jes. 41, 10.

Ära karda mitte; sest ma olen sind lunas-
tanud ja nime pärast sind kutsunud; ja oled
minu pärast.

Jes. 43, 1.

Küll mäed liiguvad ära ja mäekünkad
kõiguvad; aga minu heldus ei pea mitte sinust
liikuma ega minu rahu seadus kõifuma, ütleb
Jehowa, su halastaja.

Jes. 54, 10.

Ma olen sind igawese armastusega armas-
tanud, seepärast olen ma sind heldusega tõm-
manud.

Jer. 31, 3.

Nõnda on Jumal maailma armastanud, et
tema oma ainusündinud Poja on annud, et

ütski, kes tema siise usub, ei pea hukka saama, waid et igawene elu temal peab olema.

Joann. 3, 16.

Teesus ütleb: Mina olen hea farjane; hea farjane jätab oma elu lammaste pärast.

Joann. 10, 11.

Teesus ütleb: Mina olen ülestõusmine ja elu. Kes minu siise usub, see peab elama, ehk tema küll sureb. Ja igauks, kes elab ja usub minu siise, see ei pea mitte igaweste ära surema.

Joann. 11, 25. 26.

Mina olen see peale julge, et ei surm ega elu, ei inglid, ei würsdid, ega wägewad, ei see, mis praegu, ega mis tulew on; ei förgus, ega sügawus, ega ütski muu loom ei wõi meid lahutada Jumala armastusest, mis on Teesuse Kristuse, meie Issanda, sees.

Rom. 8, 38. 39.

Kes wõidab, see peab kõik pärima, ja ma tahan temale Jumalaks olla, ja ta peab minule pojaks olema.

Joann. ilm. 21, 7.

Ja Jumal tahab ära pühkida kõik weepisarakad nende silmist, ja surma ei pea enam

olema, ega leinamist, ega kisedamist, ega waewa ei pea enam olema; sest et esimesed ajad on ära läinud. Joann. ilm. 21, 4.

Palwed surijatele.

Issand Jeesus! Ma tunnen, et ma pean siit lahkuma. Ma enam ei suuda palju rääkida ega mõelda, aga sinu armu käest tahan ma kinni hakata ja sinu hooletaks ennast anda! Issand Jeesus, sinu kätte palun ma oma hinge! Sa oled minu eest surinud. Küll surma warjud teewad mulle hirmu, aga Issand, sa oled ka surmas ja hauas olnud, ja oled lubanud minuga olla. Ma ei ole seda väärt, aga sa oled mind oma werrega ostnud. Sind ma votan! Anna mulle oma walgust näha! Amen.

Mind rõõmustama tule, Kui hing on feele peal, Mu õhtan. Si kuule, Kui taub minu heal. Kui sinu peale loodan Ning usun findlaste, Sus surmas elu votan Sa suren õndsaste. Amen.

Issand Jeesus, mu helde halastaja! Kuule mu õhkamist, mu pigamist pane sa tähele.

Oh Issand, mul on nii wäga raske. Minu
patud kaebawad minu peale ja teewad mind
rahutumaks! Igawene aeg seisab oma hir-
muga mu silma ees. Oh kuhu lähen ma?
Waenlane kiusab mind ja tahab mind araks
teha. Oh Jeesus! Kinnita minu nõtra usku.
Alita mind, et ma rahuga wõin puhkama
minna. Tröösti minu omaiseid. Wii meid
kõiki sinna, kus enam walu ega filmawett ega
surma enam ei ole, kus ma kõikide usklikude
seltsis sulle igaweste wõin auu anda. Amen.

40

40

42 170

40

40

200 10

125

70

70 140

70

70 140

70

70

140

70 140

220

19

80

287

80

526

9 A

500

